

Depechen

Nyhedsbrev om skat, moms og regnskab

1.500 selskaber fritages for TP-dokumentation allerede fra i år

Skatteministeren er på vej med et lovforslag, der vil fritage en stor gruppe virksomheder for et betydeligt papirarbejde. De slipper med virkning fra 2025 for at udarbejde omfattende dokumentation for deres koncerninterne samhandelsvilkår.

Af Lars Kollerup, lakol@bdo.dk

Omkring 10.000 danske selskaber og koncerner er i dag omfattet af pligten til løbende at udarbejde dokumentation for, at deres interne handler mv. – de såkaldt kontrollerede transaktioner – sker på markedsvilkår. En dokumentation, der skal indsendes til Skattestyrelsen senest 60 dage efter fristen for indgivelse af selvangivelsen (oplysningsskemaet). Altså hvert år.

Denne dokumentationspligt er en tung byrde for de berørte virksomheder, hvilket man politisk er opmærksom på. Skatteministeriet har således netop sendt et [udkast til lovforslag](#) om lempelse af reglerne i høring. Hvis lovforslaget vedtages – hvilket vi anser for givet – vil det angiveligt medføre, at mindst 1.500 mindre og mellemstore virksomheder fritages for dokumentationspligten. Skatteministeriet skønner i lovforslaget, at de årlige omkostninger til udarbejdelse af TP-dokumentation i de berørte virksomheder gennemsnitligt beløber sig til 125.000 kr., og at de med de nye regler derfor tilsammen vil spare op mod 200 mio. kr. hvert eneste år.

De nye regler skal have virkning fra og med indkomståret 2025. For selskaber med skævt regnskabsår vil det for langt de fleste betyde, at de slipper for arbejdet med udarbejdelse af dokumentation allerede for deres regnskab for 2024/25, hvis de altså er omfattet af lempelsen.

Disse virksomheder berøres

Når så mange virksomheder kan undtages, skyldes det, at grænserne for dokumentationspligten rykkes. I dag er kun virksomheder med under 250 ansatte, og med enten en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig samlet omsætning på under 250 mio. kr., fritaget for den store dokumentationspligt. De to sidstnævnte beløbsgrænser hæves nu til henholdsvis 195 mio. kr. og 391 mio. kr., hvilket altså hjælper mindst 1.500 virksomheder af med opgaven.

Efter forslaget skal også større virksomheder fritages, hvis deres samlede kontrollerede transaktioner udgør mindre end 5 mio. kr. om året og ikke angår immaterielle aktiver eller er med parter, der er hjemmehørende i lande, der ikke udveksler skatteoplysninger med Danmark. Der vil heller ikke skulle udarbejdes TP-dokumentation for kontrollerede transaktioner i form af udbytter og tilskud, der er betalt kontant, og heller ikke for visse investeringer via skattetransparante enheder.

Tilmeld dig vores inspirationsmøder

Hvis du vil høre mere om de kommende regler, men også opdateres på, hvordan man bedst håndterer processen med at udarbejde og indsende TP-dokumentation for indkomståret 2024, er du velkommen til at tilmelde dig et af de inspirationsmøder, som vi i den nærmeste fremtid holder i København, Esbjerg, Odense og Aarhus. På møderne, der varer et par timer, og hvor deltagelse er gratis, giver vi også en status på praksis i de bødesager, som Skattestyrelsen desværre ofte rejser i forlængelse af en TP-kontrol, også selvom dokumentationen ikke giver grundlag for indkomstre-guleringer. Du kan læse mere om møderne og tilmelde dig via [denne side](#).

DEPECHEN 2025, NR. 4

12. februar 2025

Indhold

- 1.500 selskaber fritages for TP-dokumentation allerede fra i år
- Investeringer i maskiner og inventar belønnes igen skattemæssigt
- Ejerlederes salg til en kapitalfond kan give en overraskende skatteregning
- Køb dagsbeviser og kør lovligt til Wagrain i en gulpladebil
- Regnskabsmæssig aktivering af egne lønninger til udvikling

Investeringer i maskiner og inventar belønnes igen skattemæssigt

Efter en pause på to år åbnes der nu igen for en skatterabat til virksomheder, der investerer i fabriksnye driftsmidler. Ordningen er dog kun halvt så god, som den forrige udgave, og har denne gang endvidere et grønt twist.

Af Martin William Boel Kristensen, mwk@bdo.dk

I årene 2020–2022 gjaldt der et særligt investeringsvindue, hvor der ved anskaffelse af visse fabriksnye driftsmidler kunne foretages skattemæssige afskrivninger på et beløb svarende til 116 % af kostprisen.

Nu er der indgået en [politisk aftale](#) om noget tilsvarende for investeringer i 2025 og 2026. Dog kun halvt så god som den tidligere ordning, idet anskaffelser i perioden 1. januar 2025–31. december 2026 kan afskrives med 108 % af kostprisen.

Skattebesparelsen

Det forhøjede afskrivningsgrundlag giver virksomhederne en skattebesparelse på beskedne 17.600 kr. for hver 1 mio. kr., der investeres, men besparelsen fordeles over mere end 10 år, fordi afskrivningen sker efter saldometoden. I det første år udgør skattebesparelsen 4.400 kr. Der skal derfor være tale om endog meget store investeringer, før besparelsen får væsentlig økonomisk betydning. Tiltaget er således primært til glæde for de meget store industrivirksomheder.

Ifølge [udkastet til det lovforslag](#), der skal udmønte den politiske aftale, forventes det, at der i løbet af 2025 og 2026 vil blive investeret i alt 100 mia. kr. i driftsmidler omfattet af ordningen. Hertil kommer 5 mia. kr. i form af investeringer, der fremrykkes på grund af ordningen. Den samlede skatterabat til virksomhederne via ordningen er skønnet til 1,1 mia. kr., idet ikke alle virksomheder forventes at kunne udnytte ekstraafskrivningen.

Umiddelbart forekommer forventningerne til virksomhedernes investeringer noget optimistiske. Ifølge oplysninger fra Skattestyrelsen blev der således for indkomstårene 2021 og 2022 – altså under det seneste investeringsvindue, hvor reglerne som nævnt var mere favorable – alene indberettet køb for henholdsvis 31,7 mia. kr. (2021) og 41,7 mia. kr. (2022) af landets selskaber, men måske er det lagt til grund, at ikke alle selskaber dengang fik indberettet denne særoplysning.

Hvilke anskaffelser?

Muligheden for et forhøjet skattemæssigt afskrivningsgrundlag gælder alene ved investering i fabriksnye driftsmidler, det vil sige nye maskiner og nyt inventar. Når brugte driftsmidler ikke er omfattet af ordningen, skyldes det frygt for misbrug af reglerne via koncerninterne handler.

Følgende anskaffelser er ikke omfattet, selvom der er tale om fabriksnye driftsmidler:

- Driftsmidler, der afskrives som småaktiver.
- Skibe.
- Personbiler, defineret som biler, der kan transportere op til ni personer inkl. Føreren.
- Driftsmidler, der drives af fossile brændsler. Eldrevne busser, vare- og lastbiler samt el-drevne traktorer og entreprenørmaskiner mv. er derimod omfattet af ordningen.
- Software.
- Infrastruktur anlæg og visse driftsmidler med særlig lang levetid.

Særskilt saldo

Anskaffelser, der omfattes af ordningen, skal frem til udgangen af indkomståret 2030 føres på en særskilt saldo i skatteregnskabet. Restsaldoen på dette tidspunkt skal herefter sammenlægges med den almindelige driftsmiddelsaldo.

For at undgå, at der alene anskaffes driftsmidler for at opnå et forhøjet afskrivningsgrundlag, skal salgssummen for driftsmidler, der omfattes af ordningen, men som sælges inden udgangen af indkomståret 2030, forhøjes med 8 % ved opgørelsen af saldoværdien.

”Tiltaget er således primært til glæde for de meget store industrivirksomheder”

Ejerlederes salg til kapitalfonde kan give overraskende skatteregning

To nye afgørelser fra Skatterådet viser noget overraskende, at en ejerleder, der sælger sin virksomhed til en kapitalfond, men forbliver medejer og fortsætter som direktør, kan blive omfattet af et særligt regelsæt om såkaldt "carried interest".

Af Mark Stahlbaum Larsen, marla@bdo.dk

Når en virksomhed sælges til en kapital-, venture- eller infrastrukturfond er det snarere reglen end undtagelsen, at den hidtidige ejer enten beholder en mindre kapitalandel eller forpligter sig at re-investere en del af provenuet fra sit aktiesalg i den nye ejerstruktur. Dette gælder især, hvis den hidtidige ejer skal fortsætte som direktør i den handlede virksomhed og er ofte en struktur, som begge parter ønsker sig. Kapitalfonden, fordi denne gerne vil have, at direktøren fortsat har "hånden på kogepladen". Ejerlederen, fordi denne typisk får en "up side". Det vil sige en mulighed for at sælge sin resterende ejerandel til en (markant) højere pris end den første del.

Hidtil har næppe mange tænkt på, at en sådan fremgangsmåde ville kunne medføre, at den hidtidige ejer kunne blive omfattet af de særregler, der gælder for partnere i kapitalfonde. De såkaldte regler om "carried interest", som betyder, at et selskabs forholdsmæssige merafkast i forhold den indskudte kapital (både selskabskapital og lånekapital), beskattes som personlig indkomst inklusive AM-bidrag hos den personlige ejer (partneren) af selskabet. For ikke at der skal ske dobbeltbeskatning, kan selskabet dog udlodde et skattefrit udbytte til ejeren til betaling af skatten.

Reglerne gælder altså i tilfælde, hvor det i en ejeraftale er bestemt, at en aktionær med en ejerandel på fx 10 % skal oppebære en større andel af det endelige provenu end svarende til sin ejerandel, når kapitalfonden en dag videresælger virksomheden. Noget der er helt sædvanligt, når en investering giver et større afkast end forventet. Lidt forsimplet kan det siges, at der er tale om en slags bonus for indsatsen i ejertiden, og som derfor hos partnere i kapitalfonde beskattes som personlig indkomst, men som efter de to nye afgørelser også kan komme på tale hos ejerledere.

Det konkrete tilfælde

De to afgørelser handlede om to direktører i én og samme virksomhed. Den ene ejede via et holdingselskab bare 2 % af aktierne i det moderselskab, som kapitalfonden havde stiftet til købet af virksomheden, og hvis kapital var opdelt i flere aktieklasser med forskellige rettigheder. Den anden ejede via et andet holdingselskab 29 % af aktierne i det samme moderselskab, men denne ejerandel var placeret i et holdingselskab, hvori direktøren indirekte rådede over alle stemmerne, men kun ejede 1 % af kapitalen, idet de resterende 99 % af kapitalen indirekte var ejet af hans søn.

De to direktører udgjorde både før og efter den udenlandske kapitalfonds entré den daglige ledelse i virksomheden, men havde ingen forbindelser til denne og var ikke involveret i dennes aktiviteter. Direktørerne havde indgået en ejeraftale med kapitalfonden, der regulerede deltagernes tegning af kapitalandele, deres ledelsesmæssige roller, samt hvordan afkastet ved fondens videresalg af virksomheden skulle fordeles. De fremgik heraf, at de to direktører på visse betingelser ville blive tillagt en større del af investeringens resultat end deres forholdsmæssige ejerandel af kapital og stemmer.

Skatterådet fastslog på denne baggrund, at de to direktører skulle beskattes personligt af det opnåede merafkast efter reglerne om "carried interest", idet den omstændighed, at de ikke havde investeret i kapitalfonden som sådan – og ikke havde noget med denne at gøre – ikke kunne tillægges betydning. Du kan se den ene afgørelse [her](#) og den anden [her](#). Med afgørelserne er det fastslået, at investering i et porteføljeselskab kan sidestilles med en investering via en kapitalfond.

Kommentar

Afgørelserne bør selvsagt især noteres af de ejerledere, som har igangværende forhandlinger med en kapitalfond, men også af dem, som allerede har allieret sig med en sådan, men hvor man endnu ikke er nået frem til et videresalg af virksomheden. Her er der måske stadig mulighed for at tilrette aftalegrundlaget, så ejerlederen går fri af den personlige beskatning.

"De to afgørelser handlede om to direktører i én og samme virksomhed"

Køb dagsbeviser og kør lovligt til Wagrain i en gulpladebil

Det er fuldt lovligt at køre på skiferie i en bil på gule plader, hvis blot der er købt dagsbeviser til turen. Det har derfor ingen skattemæssige konsekvenser for nogen af parterne, hvis en virksomhed lader sine medarbejdere låne en firmabil til den slags.

Af Lone Ravnholt Jensen, lojen@bdo.dk

Biler på gule plader må som udgangspunkt kun anvendes til erhvervsmæssig kørsel. Anvendes de til privat kørsel, risikerer virksomheden at skulle efterbetale moms og udligningsafgift, ligesom føreren risikerer at blive beskattet af den private brug af bilen efter reglerne om firmabil til rådighed.

Med reglerne om dagsbeviser er det imidlertid muligt at frikøbe en gulpladebil til privat kørsel, uden at det får moms- eller skattemæssige konsekvenser for nogen af parterne. De regler er en succes-historie uden lige og et godt eksempel på, at de fleste faktisk gerne betaler det, de skal, når reglerne føles rimelige og retfærdige og er nemme at forstå. Og det er reglerne om dagsbeviser. I 2024 blev der ifølge Motorstyrelsen solgt dagsbeviser til 170.000 dage privat kørsel. Det er næsten dobbelt så mange som for bare fem år siden, idet der i 2019 blev solgt beviser til 89.000 dage.

De nærmere regler

Et dagsbevis til en bil med en totalvægt på op til tre ton koster 225 kr. pr. døgn. Et dagsbevis til en bil med en totalvægt på mellem tre og fire ton koster kun 185 kr. pr. døgn. Til gengæld skal virksomheden for disse biler betale såkaldt udtagningsmoms ved privat kørsel i en sådan. Det gør det derfor noget mere kompliceret at bruge reglerne, når der er tale om en lidt tungere bil. Reglerne er i øvrigt udformet sådan, at et døgn regnes fra kl. 00:00 til 23:59. Der skal derfor både betales for det døgn, hvor bilen hentes, og for det døgn, hvor den afleveres.

Der kan købes op til 20 dagsbeviser pr. bil pr. år. Et dagsbevis skal købes, inden den private kørsel påbegyndes, og føreren skal medbringe dokumentation for købet i bilen. Købes dagsbeviset via Motorstyrelsens dagsbevis-app, hvilket de fleste gør, er det klar på få minutter.

Dagsbeviser kan købes for enkeltstående dage eller for flere dage i træk. Der gælder ingen restriktioner i den retning. Der gælder heller ingen regler for arten af den private anvendelse. Om bilen bruges til en flytning, til bortkørsel af affald, til kørsel til en familiefest i en anden landsdel eller til en ferietur til udlandet er uden betydning. Der må dog ikke monteres bagsæder til lejligheden. Når det gælder ferieture, er ordningen derfor ikke en mulighed for par med flere børn.

Reglerne gælder ikke kun for almindelige lønmodtagere, men også for ledende medarbejdere, herunder hovedaktionærer. Også selvstændige kan anvende reglerne.

Hvis firmaet betaler

Det er naturligvis frivilligt, om en virksomhed overhovedet vil lade en medarbejder låne en firmabil på gule plader til privat kørsel, og i givet fald til hvilke typer af privat kørsel og på hvilke vilkår.

Nogle virksomheder vil måske gerne låne en kassevogn ud i en weekend til en flytning, men ikke til feriekørsel, mens andre måske gerne låner ud uanset arten af den private kørsel, hvis blot den ansatte betaler for dagsbeviserne, og måske tillige enten et beløb for hver kørt kilometer eller for tankninger undervejs.

Der findes sikkert også virksomheder, der som et personalegode ikke bare lader medarbejderne låne gulpladebiler til alle typer af privat kørsel, men som også tilbyder at betale for dagsbeviserne hertil. Ifølge oplysninger fra Motorstyrelsen blev omkring 10 % af alle dagsbeviser både i 2023 og i 2024 således købt og betalt af virksomheder.

Et arbejdsgiverbetalt dagsbevis anses i skattemæssig henseende for et løntillæg. Virksomheden skal derfor medtage værdien på den ansattes lønseddel og indeholde kildeskat heraf. Det samme gælder eventuelle arbejdsgiverbetalte bro- og motorvejsafgifter under den private kørsel. Arbejdsgiverbetalt brændstof lønbeskattes derimod ikke, da det er dækket af dagsbeviset.

”Dagsbeviser kan købes for enkeltstående dage eller for flere dage i træk”

Regnskabsmæssig aktivering af egne lønninger til udvikling

Aktivering af udviklingsomkostninger skal ske til kostprisen. Denne skal som minimum omfatte de direkte medgåede omkostninger, herunder egne lønninger, men kan også omfatte indirekte omkostninger.

Af Mia Wauder, miw@bdo.dk

Virksomheder i regnskabsklasse C (stor) og D er forpligtet til at aktivere deres udviklingsomkostninger, mens virksomheder i regnskabsklasse B og C (mellem) kan vælge at gøre det. Dette vælger tech startups m.fl. almindeligvis at gøre alene af den grund, at deres adgang til lånefinansiering normalt beror på, at de kan fremvise en positiv egenkapital. Se nærmere om reglerne for aktivering i [denne artikel](#), der også rummer en opregning af de specifikke kriterier, som skal være opfyldt og dokumenteret for at aktivering er muligt.

Ved udvikling forstås anvendelse af kendt viden til frembringelse af nye eller væsentligt forbedrede materialer, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser. Udvikling adskiller sig fra forskning – hvortil omkostninger altid skal indregnes i resultatopgørelsen – derved, at man teknisk set bevæger sig i kendt terræn.

Indregning og måling

Udviklingsprojekter skal ved første indregning måles til kostpris. Efterfølgende målinger sker til kostpris med fradrag af afskrivninger, men afskrivning påbegyndes først, når aktivet er klar til brug, hvilket som udgangspunkt vil sige, når udviklingsarbejdet er færdigt. Afskrivningerne opgøres på baggrund af en skønnet brugstid. Hvis det i helt særlige tilfælde ikke er muligt at skønne en sådan, fastsættes den normalt til 10 år.

Virksomheder, der aktiverer udviklingsomkostninger, skal under egenkapitalen binde et beløb svarende til de aktiverede omkostninger, eksklusive udskudt skat, heraf. Reserven, der ikke kan anvendes til udbytte eller til dækning af underskud, skal præsenteres under egenkapitalen på en særskilt linje med teksten "Reserve for udviklingsomkostninger". I takt med at der afskrives, skal reserven nedskrives med afskrivningerne efter skat.

Opgørelse af kostprisen

Kostprisen skal som minimum omfatte de direkte medgåede omkostninger til udvikling.

Virksomhederne kan frit vælge, om de også vil aktivere indirekte omkostninger og renter relateret til finansieringen af projektet, men sker det, skal princippet anvendes i forhold til alle udviklingsarbejder, fordi der er tale om valg af en regnskabspraksis.

Ved indirekte omkostninger forstås fx omkostninger til ledelse af udviklingsafdelingen, husleje og øvrige lokaleomkostninger (lys, vand og varme), der kan henføres til udviklingsafdelingen. Administrationsomkostninger kan derimod normalt ikke indgå som en del af kostprisen.

Egne lønninger

Virksomheder, der anvender egne medarbejdere til udviklingsarbejdet, skal kunne dokumentere omfanget af disses tidsforbrug på opgaven. Dette stiller krav til forretningsgange og registrerings-systemer.

For medarbejdere, der så at sige er ansat til opgaven, vil det som udgangspunkt ikke være nødvendigt med en egentlig tidsregistrering, hvis det kan godtgøres, at de pågældende ikke også har administrative opgaver mv. For medarbejdere, der også arbejder med andre ting, vil det derimod som udgangspunkt være nødvendigt med en form for tidsregistrering, der både skal være reel og troværdig.

De lønomkostninger, der skal aktiveres, omfatter ikke kun den egentlige løn, men også accessori-ske omkostninger i form af feriepenge, pensionsbidrag, ATP-bidrag og andre sociale omkostninger samt goder i form af fri telefon mv.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.800 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 120.000 medarbejdere i mere end 166 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.